

Кадровској комисији

ЕЛЕКТРОТЕХНИЧКИ ФАКУЛТЕТ БЕОГРАД			
ПРИМЉЕНО: 23 OCT 2019			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
	1530		

**Предмет: Предлог за доделу звања професор емеритус
др Бранку Ковачевићу, ред. проф. у пензији**

На седници Катедре за сигнале и системе, одржаној 16.10.2019. године, на којој је присуствовало 11 од укупно 13 чланова Катедре, са 10 гласова ЗА и једним неважећим гласом, подржана је иницијатива да за др Бранку Ковачевића, редовног професора у пензији, упути предлог за доделу звања професор емеритус.

Катедра за сигнале и системе предлаже следеће чланове Комисије за писање реферата:

1. др Жељко Ђуровић, ред. проф., председник Комисије,
2. др Срђан Станковић, проф. емеритус,
3. др Дејан Поповић, ред. проф., академик САНУ,
4. др Милић Стојић, ред. проф. у пензији,
5. др Мирослав Матаушек, ред. проф. у пензији.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Др Бранко Ковачевић задовољава све услове прописане чланом 8 *Правилника о условима и поступку утврђивања предлога доделе звања професор емеритус* Електротехничког факултета у Београду (у даљем тексту: Факултет) и то:

- да је провео најмање 10 година у радном односу са пуним радним временом на Факултету (проф. Ковачевић је од 1981. године до 2019. године био непрекидно запослен са пуним радним временом на Факултету);
- да се посебно истакао својим научним, стручним и педагошким радом;
- да је стекао међународну репутацију;
- да је стекао посебне заслуге за развој и напредак Факултета;
- да је дао значајан допринос угледу и афирмацији Факултета како у земљи тако и у иностранству;
- да је постигао значајне резултате у обезбеђивању наставно-научног подмлатка у области за коју је изабран.

Додатно треба нагласити да Сенат Универзитета у Београду додељује звање професора емеритуса посебном одлуком професору у пензији, који је обављао функцију ректора Универзитета, уз његову сагласност, мимо укупног броја професора емеритуса, који ће бити бирани за ту школску годину, на иницијативу матичног факултета, по поступку прописаном за избор професора емеритуса (члан 4 *Правилника о условима и поступку додељивања звања и правима професора емеритуса* Универзитета у Београду).

Подаци изнети у биографији и библиографији проф. др Бранка Ковачевића (у прилогу) представљају богату документацију о животним и професионалним достигнућима, као доказ да

посвећен и упоран рад доноси врхунске резултате. У области аутоматике, односно управљања системима и обради сигнала, остварени су значајни и мерљиви резултати. Посебно треба истаћи високе и немерљиве људске вредности, као и редак дар да помаже колегама, сарадницима и студентима, и да уочава проблеме и решава их са привидном лакоћом. Неопходно је истаћи да Б. Ковачевић има изразито изражену особину комуникативности и способности да проналази и повезује компетентне сараднике из различитих области и средина, који даље заједничким радом остварују врхунске и применљиве резултате.

Бранко Ковачевић је своје радно време равноправно делио на наставу, науку, струку и друштвене активности. Држао је наставу на Електротехничком факултету од 1985. године, када је изабран у звање доцента, па до 2019. год. када је пензионисан, и то на више наставних програма који су важили у наведеном периоду. Учествовао је у реализацији Лабораторије на Катедри, као и у припреми и реформи наставног плана и програма на Одсеку за сигнале и системе. Аутор је или коаутор пет уџбеника, који су доживели више измењених и допуњених издања, са којима је покривено градиво предмета на којима је ангажован као наставник. Руководио је израдом више од 100 дипломских радова, као и око 50 магистарских теза и 19 докторских дисертација.

Главне области научно-истраживачког рада Бранка Ковачевића су моделирање динамичких система, естимација параметара и стања динамичких система, оптимално и адаптивно управљање системима, обрада и препознавање стохастичких сигнала, адаптивно, робусно и оптимално филтрирање. Аутор или коаутор је више од 300 радова, од чега је више од 50 радова публиковано у референтним међународним научним часописима са SCI JCR листе. У научни опус спадају и 3 истакнуте монографије међународног значаја и 4 истакнуте монографије од националног значаја, као и више поглавља у монографијама од међународног и националног значаја. Према подацима из базе „Thomson Reuters” има више од 500 цитата, не рачунајући аутоцитате и коцитате.

Био је главни уредник часописа Journal of Automatic Control (публикације Електротехничког факултета у Београду) од 1991. до 2009. године, члан уређивачког одбора часописа за пренос и заштиту информација и података „Security”, председник Програмског одбора ЕТРАН-а и уредник 12 свезака за аутоматику у оквиру Зборника са конференција ЕТРАН-а, главни уредник часописа „Задужбинар”, а тренутно је члан уредништва часописа „Војнотехнички гласник”. Такође је био и рецензент више међународних научних часописа (IEEE Trans. IEE Proc., IET, Signal Processing, Control and Computers, Control and Intelligent Systems итд.).

Стручна активност Б. Ковачевића одвијала се кроз рад на пројектима, који су преко Факултета рађени за потребе привреде, војске, различитих министарстава и научно-истраживачких институција у земљи и иностранству. Учествовао је у реализацији више од 50 таквих пројеката. Посебно треба истаћи пројекте које финансира Комисија ЕУ за науку и високо образовање из различитих категорија: TEMPUS, ERASMUS, FRAMEWORK 5 и 6, HORIZONT 2020, који су омогућили сарадњу Факултета и Универзитета у Београду са водећим научно-образовним институцијама у ЕУ и САД.

У више мандата био је члан Научног већа „Лола института“ и „Института за примењену математику и електронику“, хонорарни сарадник „Института Михајло Пупин“ и хонорарни сарадник „Института Борис Кидрич“ у Винчи, председник НО ЈП ЕПС и члан НО А. Д. ИРИТЕЛ.

Значајан део свог времена и рада посветио је ваннаставним и административним активностима на Факултету и Универзитету. Обављао је више дужности на Факултету и Универзитету: продекан, декан, председник Комисије за сарадњу са привредом, потпредседник Савета Факултета, ректор, председник Скупштине Универзитета, председник Савета Универзитета, члан Организационог одбора Универзијаде, председавајући Светске ректорске конференције у оквиру Универзијаде, члан Скупштине Европске асоцијације универзитета, члан Дунавске ректорске конференције, копредседник Црноморске асоцијације универзитета, председник Конфучије института при Универзитету, члан УО Српско-јапанског центра за промоцију науке при Универзитету, почасни председник Друштва српско-кинеског пријатељства при Универзитету, председник Конференције Универзитета Србије, председник УО Канцеларије ЕУ TEMPUS ERASMUS за Србију, члан УО „Пословног инкубатора“, председник спортског друштва „Електричар“.

Као декан учествовао је у формирању Одсека за сигнале и системе и Одсека за софтверско инжењерство, као и Иновационог центра Факултета, а такође је у два маха руководио акредитацијом Факултета и учествовао је у формирању Пословног инкубатора техничких факултета Универзитета. Посебно треба истаћи да је као декан обезбедио проширење простора Факултета од око 2500 m² на

основу адаптације два павиљона у дворишту зграде техничких факултета (средства су обезбеђена из сопствених прихода Факултета и донације Фондације Јелена и Иван Рашовић, чији су оснивачи дипломирали на Универзитету у Београду средином прошлог века). У сарадњи са Владом Републике Србије обезбедио је на трајно коришћење један спрат од око 500 m² пословне зграде Лола корпорације, а започео је и активност на добијању на коришћење две додатне сале од око 300 m², које су накнадно и додељене Факултету. Нажалост, првобитна одлука Владе Републике Србије да се Факултету додели простор од 12000 m² у пословној згради Лоле није реализован због несарадње ресорног министарства са Дирекцијом за имовину Републике Србије. Као ректор, основао је Технолошки парк Универзитета и више центара (за студенте са хендикепом, за каријерно праћење и вођење студената, даљинско учење, за трансфер знања и технологије итд.), а обновио је и часопис „Задужбинар“. Уз наведено, руководио је акредитацијом Универзитета и основао је Комисију, којом је и председавао, која је довела Универзитет на престижну Шангајску листу, међу 2% водећих светских универзитета. Такође, као ректор остварио је сарадњу са више од 50 водећих универзитета у САД и ЕУ.

Посебно треба истаћи и ангажовање Б. Ковачевића у широј друштвеној заједници. Био је члан Савета Владе Републике Србије за европске интеграције, члан Националног савета за конкурентност привреде, члан УО Фонда за младе таленте Републике Србије, члан УО Фонда за младе таленте града Београда, члан УО Теленор фондације, члан УО Селек фондације, члан Програмског савета Привредне фондације, члан Савета Универзитета одбране, члан Савета Државног универзитета у Новом Пазару, члан Скупштине спортског друштва „Црвена звезда“, члан УО спортског друштва „Црвена звезда“. Бранко Ковачевић је и члан домаћег удружења ЕТРАН, као и иностраних удружења IEEE, IASTED, EURASIP.

Добитник је више награда и признања за допринос развоју високог образовања, развоју и промоцији науке, као и развоју струке и иновацијског покрета: Светосавска награда, награде Душан Митровић, Бранко Раковић, Михајло Пупин, Никола Тесла, Милутин Миланковић, Миша Анастасијевић, Војислав Стојановић, Архимедес, награда Привредне коморе Београда за животно дело, награда Привредне коморе Војводине, златна медаља Привредне коморе ЕУ, награда ЈУКО-ЦИГРЕ, награда Друштва за информатику Србије, награда Међународног сајма књига у Београду, повеља ЕТФ-БАФА, повеља Парламента студената технике Европе, повеља Удружења студената електротехнике Европе, повеља Савеза студената Београда, повеља Удружења студената из дијаспоре, повеља Универзитета одбране, повеља Полицијско-криминалистичке академије, повеља Европског института за системске науке, повеља Института за примењену математику и електронику итд.

У последњих 10 година имао је најмање једног сарадника изабраног у ужој научној области за коју је биран, тј. у последњих 10 година изабрано је пет сарадника у ужој научној области Аутоматике, за коју је биран др Бранко Ковачевић: Предраг Тадић (сада доцент, изабран у звање сарадника у настави 2007. године), Александра Марјановић (сада доцент, изабрана у звање сарадника у настави 2010. године), Сања Вујновић (сада доцент, изабрана у звање сарадника у настави 2012. године), Предраг Василић (изабран у звање сарадника у настави 2017. године) и Никола Поповић (изабран у звање сарадника у настави 2017. године). Сви наведени сарадници ангажовани су или су били ангажовани на предметима из којих наставу изводио проф. Бранко Ковачевић.

Закључак и предлог

На основу свега изложеног, Катедра за сигнале и системе сматра да др Бранко Ковачевић, редовни професор у пензији, испуњава све формалне и суштинске услове да му буде додељено звање професора емеритуса Универзитета у Београду.

У Београду,
23.10.2019. год.

С поштовањем,

X

др Александар Ракић, ванредни професор
шеф Катедре за сигнале и системе